

ÎNCHEIERE

02 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Nina Captari,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Nina Captari
împotriva Întreprinderii de Stat „Poșta Moldovei”, intervenient accesoriu
Cojuhari Tatiana cu privire la anularea ordinului de concediere, încasarea
salariului pentru perioada absenței forțată de la muncă, recuperarea prejudiciului
moral, compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 17 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă:

La 12 ianuarie 2018 Nina Captari a depus cerere de chemare în judecată
împotriva ÎS „Poșta Moldovei” solicitând anularea ordinului CP Soroca filiala ÎS
„Poșta Moldovei” nr. 104 din 29 decembrie 2017 și restabilirea în funcția anterior
deținută, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, încasarea
prejudiciului moral de 50 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta Nina Captari a indicat că a activat aproape
42 ani, în cadrul CP Soroca filiala ÎS „Poșta Moldovei”, îndeplinind mai multe
funcții în cadrul acestei subdiviziuni.

A relatat că, prin ordinul CP Soroca filiala ÎS „Poșta Moldovei” nr. 104 din
29 decembrie 2017, s-a ordonat concedierea sa din funcția de operator OP Soroca
nr. 3004 a CP Soroca filiala a ÎS „Poșta Moldovei”, la data de 29 decembrie 2017,
în temeiul art. 86 alin. (1) lit.y¹) din Codul muncii, deținerea de către salariat a
statutului de pensionat pentru limita de vârstă.

A notat că ordinul emis de CP Soroca filiala a ÎS „Poșta Moldovei” nr. 104
din 29 decembrie 2017 este ilegal, neîntemeiat și vădit discriminatoriu.

În drept, a invocat dispozițiile art. 16 și 43 din Constituția Republicii
Moldova și prevederile Convenției Organizației Internaționale a Muncii nr.
111/1958 privind discriminarea în domeniul ocupării forței de muncă și
exercitarea profesiei, la fel art. 8,89,90,329-330, 354 – 355 din Codul Muncii.

Prin încheierea protocolară a instanței de judecată din 21 februarie 2020, s-
a dispus atragerea în proces a Tatiane Cojocari ca intervenient accesoriu.

Prin hotărârea din 01 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 17 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Nina Captari și s-a menținut hotărârea din 01 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că prin ordinul emis de Centrul de Poștă Soroca, filiala a ÎS „Poșta Moldovei” nr. 104 din 29 decembrie 2017, s-a dispus concedierea doamnei Captari Nina, operator OP Soroca 3004, a Centrului de Poștă Soroca, la data de 29 decembrie 2017, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. y¹) Codul Muncii, deținerea de către salariat a statutului de pensionat pentru limita de vârstă.

Conform art. 81 alin. (1) Codul muncii, contractul individual de muncă poate înceta: a) în circumstanțe ce nu depind de voința părților (art. 82, 305 și 310); prin acordul scris al părților (art. 82¹); b) la inițiativa uneia dintre părți (art. 85 și 86). Contractul individual de muncă încetează în temeiul ordinului (dispoziției, deciziei, hotărârii) angajatorului, care se aduce la cunoștința salariatului, sub semnătură, cel târziu la data eliberării din serviciu.

Conform art. 86 alin. (1) lit. y¹) Codul muncii, Concedierea - desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum și a celui pe durată determinată - se admite pentru următoarele motive: deținerea de către salariat a statutului de pensionar pentru limită de vârstă.

Astfel, în speță, se constată că simpla condiție formală de deținere de către salariat a statutului de pensionar pentru limita de vârstă, este suficient pentru a permite din inițiativă proprie a angajatorului să desfacă contractul de muncă încheiat pentru perioadă determinată sau nedeterminată.

Instanța de apel a menționat că, angajatorul în speță Centrul de Poștă Soroca, filiala a ÎS „Poșta Moldovei” a respectat cadrul legal la eliberarea din funcție a Ninei Captari, or încheierea unui contract pe o perioadă determinată de timp, rămânea la latitudinea și posibilitățile angajatorului.

De altfel, prin instituirea normei art. 86 alin. (1), lit. y¹) Codul muncii, s-a urmărit scopul-gestionarea optimă a forței de muncă în condițiile de piață și oportunitățile de angajare pentru persoanele tinere, care nu-și pot găsi un loc de muncă potrivit calificării.

Instanța de apel a respins ca nefondat argumentele invocate în apel, cu privire la caracterul discriminatoriu prin eliberarea apelantei din funcție.

Potrivit art. 8 alin. (2) Codul muncii, nu constituie discriminare stabilirea unor diferențieri, excepții, preferințe sau drepturi ale salariaților, care sînt determinate de cerințele specifice unei munci, stabilite de legislația în vigoare, sau de grija deosebită a statului față de persoanele care necesită o protecție socială și juridică sporită.

La 2 martie 2021, Nina Captari prin intermediul oficiului poștal a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de admitere integral a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultă din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 17 noiembrie 2020 și a expediat copia deciziei participanților la proces la 14 decembrie 2020 (f.d.189), însă la materialele cauzei lipsește dovada recepționării deciziei recurate.

Prin urmare, cererea de recurs declarată la 2 martie 2021 se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 8 aprilie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimaților copia recursului și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Prin referința depusă la 13 mai 2021 ÎS „Poșta Moldovei” a solicitat respingerea recursului depus de Nina Captari ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și

argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Nina Captari.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Nina Captari împotriva deciziei din 17 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru